

Sygn. akt: I C 52/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jolanta Dubińska - Francke
Protokolant:	sekr. sądowy Renata Szymborska

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2017 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **G. M.**

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

I.

Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda G. M. kwotę 14.000,00 zł (czternaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30.03.2016r. do dnia zapłaty.

II.

Ustala odpowiedzialność na przyszłość pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. za skutki powstałe w wyniku wypadku z dnia 9.03.2014r. wobec powoda G. M..

III.

Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

IV.

Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda G. M. kwotę 4.817,00 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

V.

W pozostałym zakresie znosi wzajemnie koszty procesu między stronami.

I C 52/16

UZASADNIENIE

Powód G. M. wystąpił przeciwko (...) SA z siedzibą w W. z pozwem o zapłatę kwoty 20.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi od dnia doręczenia odpisu pozwu do dnia zapłaty. Domagał się ustalenia, iż pozwany ponosi odpowiedzialność za ewentualne przyszłe następstwa wypadku z dnia 09.03.2014 r.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda podniósł, iż w dniu 09.03.2014 r. powód G. M. uległ wypadkowi komunikacyjnemu za który odpowiedzialność odszkodowawczą jako ubezpieczyciel, ponosi pozwany. Wskazał, iż w skutek zdarzenia powód doznał obrażeń ciała w postaci złamania dwuodłamowego kości łódeczkowej nadgarstka prawego. Powodowi załączono gips, który zdjęto, po stwierdzeniu martwicy obu odłamów. Podniósł, iż powstał staw rzekomy kości łódeczkowej prawej, z ograniczeniem ruchomości nadgarstka. Wskazał, że u powoda ciągle występują boleść nadgarstka, nadto nie może wykonywać żadnych prac wymagających obciążenia kończyny górnej, w wyniku czego powód nie mógł kontynuować zatrudnienia wymagającego wysiłku prawej ręki. Pełnomocnik powoda, podkreślił, iż zachodzi konieczność leczenia operacyjnego, jednak wyniki takiej operacji jest wątpliwy, a ponadto zachodzi niemożność jej przeprowadzenia z uwagi na inne schorzenia.

Strona pozwana wypłaciła kwotę 16.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Jednak pełnomocnik powoda podniósł, iż powyższa kwota nie jest adekwatna do stopnia cierpień doznanych przez powoda, wskazując, że współmierną rekompensatą jest kwota 20.000,00 zł.

W odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, z wyodrębnieniem kosztów zastępstwa procesowego, wskazując, iż żądana przez powoda dodatkowa kwota 20.000,00 z tytułu zadośćuczynienia jest wygórowana. Podniósł, iż w toku likwidacji szkody pozwany przyznał powodowi kwotę 16.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, z uwagi na fakt, iż u powoda stwierdzono uszczerbek na zdrowiu związany ze złamaniem kości łódeczkowej prawej nadgarstka.

Sąd ustalił i zauważył co następuje:

W dniu 09.03.2014 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego poszkodowany został G. M.. Kierowca pojazdu A., nie zachowując odpowiedniej prędkości do warunków ruchu, uderzył w samochód stojący przed nim, który w momencie uderzenia został przesunięty, tym samym uderzając w powoda, poruszającego się motocyklem. Na skutek przedmiotowego uderzenia, powód doznał urazu ciała w postaci złamania kości łódeczkowej w nadgarstku ręki prawej. Przez okres 4 miesięcy, ręka była unieruchomiona w gipsie. Po stwierdzeniu martwicy oby odłamów, gips został zdjęty, następnie powstał staw rzekomy kości łódeczkowej prawej, z ograniczeniem ruchomości nadgarstka (dowód: k. 12-25).

Bezsporny pozostaje fakt, iż pojazd prowadzony przez sprawcę wypadku z dnia 09.03.2014 r., w dacie zdarzenia objęty był ochroną na podstawie ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z pozwanym.

Bezsporne jest również, iż pozwany (...) S.A. w W. przyznał na rzecz powoda G. M. kwotę 16.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę jaką powód doznała w związku z przedmiotowym zdarzeniem (dowód: k 10 - 11 akt).

Z wyjaśnień informacyjnych złożonych przez powoda G. M. wynika, iż w dniu 09.03.2014 r. powód, poruszający się motocyklem z prędkością 5-10 km/h, został uderzony przez samochód jadący z tyłu. Na skutek uderzenia, powód wywrócił się i upadł na prawą stronę. Podkreślił, iż motocykl upadł na powoda i przygnoił go, w wyniku czego najbardziej ucierpiała prawa ręka, kość łódeczkowata w nadgarstku została złamana, staw rzekomy został uszkodzony. Po zdarzeniu, powód udał się do szpitala w A.. Po wykonaniu prześwietlenia kończyny górnej, założono gips i odesłano powoda do domu. Podkreślił, iż unieruchomienie ręki w gipsie trwało przez okres 4-5 miesięcy. Powód podniósł, że lekarze nie wykonali żadnego zabiegu, a on sam boi się operacji, ponieważ ma chore serce. Podkreślił, iż nieustannie musi nosić ortezę na dłoni oraz nie może wykonywać ręką żadnych czynności, z powodu bólu. Wywiódł, iż po odbyciu rehabilitacji, ręka boli bardziej, jednakże ból szczególnie odczuwalny jest w nocy. Podniósł, iż przed zdarzeniem pracował w sklepie jak sprzedawca, lecz obecnie jest na utrzymaniu rodziców, ponieważ niewładność ręki uniemożliwia wykonywanie pracy zarobkowej. Powód podkreślił, że potrzebował pomocy osób trzecich przy wykonywaniu wszelkich czynności życia codziennego (dowód: protokół k. 108-109 akt).

Sąd uznał wyjaśnienia powyższego powoda za wiarygodne jako spójne i logiczne, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym

Z opinii lekarskiej (k. 109-110 akt) przeprowadzonej w toku postępowania sądowego w niniejszej sprawie, sporządzonej przez biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii S. D., wynika, iż powód G. M. doznał martwicy aseptycznej kości łódeczkowatej prawej po przebytym złamaniu. Biegły stwierdził trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 10 %. Wywiódł, iż wymienione w rozpoznaniu obrażenia powstałe w wyniku upadku z motocykla w dniu 09.03.2014 r. wymagały długotrwałego leczenia

specjalistycznego i nie doprowadziły do zrostu odłamów. Podniósł, iż leczenie na obecną chwilę nie zostało zakończone, natomiast rokowania na przyszłość co do powrotu pełnosprawnej funkcji kończyny powoda jest raczej wątpliwe uwzględniając rozpoznaną martwicę aseptyczną kości łódeczkowatej. Podkreślił, iż opisane obrażenia prawej kończyny górnej stanowią ograniczenia do podjęcia pracy zarobkowej, która wymagałaby dźwigania ciężarów. Nadto, proces leczenia powoda przebiegał prawidłowo z uwzględnieniem faktu braku zgody na leczenie operacyjne.

Zakwestionowanie powyższej opinii przez strony postępowania (dowód: k. 126 i 129 akt) przyczyniło się do dopuszczenia przez Sąd dowodu z opinii uzupełniającej biegłego S. D..

W opinii uzupełniającej w/w biegły podniósł, że wymieniony proces leczenia z unieruchomieniem kończyny typu rękawiczka był prawidłowy, a opatrunek gipsowy był zmieniany wówczas gdy stwierdzono ustąpienie obrzęku i poluzowanie się opatrunku gipsowego. Nadto, leczenie operacyjne stawu rzekomego i martwicy aseptycznej nie różni się w swoim postępowaniu od stanu bezpośrednio po urazie, jednak decyzję o kwalifikacji do zabiegu operacyjnego ustala lekarz leczący. Wywiódł, iż leczenie złamania kości łódeczkowatej jest typowe jako unieruchomienie gipsowe stosowane przez kilka miesięcy od chwili uzyskania radiologicznego objawu zrostu kostnego. Biegły podkreślił, iż brak zgody na leczenie operacyjne podyktowane zostało istniejącą wadą wrodzoną serca (wada mitralna), zatem zgodnie z zapisem w dokumentacji medycznej biegły nie stwierdził istnienia błędu w sztuce medycznej (dowód k.140 akt).

W piśmie z dnia 15.12.2016 r. dr. n. med. E. S., stwierdziła, że na podstawie wykonanego badania echokardiograficznego (badanie z dnia 11/2013 r.) i oceny stanu klinicznego powoda (wizyta w dniu 04.11.2016 r.) stwierdzona u powoda wada serca nie stanowi przeciwwskazania do leczenia operacyjnego prawej dłoni.

W ocenie Sądu powyższe opinie są wyczerpujące, spójne i zupełne, sporządzone przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę. Opinie uwzględnił materiał dowodowy w sprawie, a w szczególności dokumentację lekarską i zostały wydane po przeprowadzeniu badania powoda, stąd też Sąd obdarzył je walorem wiarygodności i podzielił wnioski w nich zawarte.

W myśl art. 415 kc, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Jednakże art. 444 § 1 kc stanowi, iż w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Z kolei art. 445 § 1 kc, stanowi, iż w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W orzecnictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych, dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, L.). Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyr. SN z 28.9.2001 r., III CKN 427/00, niepubl.). Określając wysokość zadośćuczynienia, sąd powinien brać pod uwagę wszystkie okoliczności, które dotyczą rodzaju chronionego dobra, rozmiaru doznanej krzywdy, charakteru następstw naruszenia, stosunków majątkowych zobowiązanego, stopnia jego winy itp.

W myśl art. 322 kpc, jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Powyższy przepis umożliwia sądowi (tzw. ius moderandi) tj. uwzględnienie żądania pozwu, chociaż żądana przez powoda kwota nie jest możliwa do ścisłego udowodnienia.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, iż powód wskutek zdarzenia z dnia 09.03.2014 r., odniósł obrażenia ciała, w postaci dwuodłamowego złamania kości łódeczkowatej prawej, która jest ważną kończyną dla prawidłowego funkcjonowania człowieka. Przedmiotowe zdarzenie spowodowało powstanie trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10 %. Powodowi założono gips na okres 4 miesięcy, jednakże długotrwałe leczenie specjalistyczne nie doprowadziło do zrostu odłamów. Powód odczuwa bóle prawej kończyny górnej, które umożliwiają mu prawidłową i normalną egzystencję. Nadto, rokowanie na przyszłość co do powrotu pełnosprawnej funkcji ręki jest wątpliwe uwzględniając rozpoznaną martwicę aseptyczną złamanej kości łódeczkowatej.

W orzecznictwie przyjmuje się, iż z art. 361 § 1 kc wynika, że związek przyczynowy jest konieczną przesłanką powstania odpowiedzialności odszkodowawczej. Brak przyczynowości powoduje, że nawet zakwalifikowanie określonego zachowania, jako bezprawnego i zawinionego oraz ustalenie faktu poniesienia szkody nie może prowadzić do uznania odpowiedzialności za szkodę. Zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 kc wykazanie przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, w tym udowodnienie istnienia szkody polegającej na utracie korzyści i jej związku przyczynowego ze zdarzeniem sprawczym należy do poszkodowanego. Okoliczność czy strona wywiązała się ze swojego obowiązku udowodnienia faktów, z których wywodzi skutki prawne nie należy do materii objętej dyspozycją art. 6 kc, ale podlega ocenie na gruncie przepisów prawa procesowego, w tym odnoszącego się do inicjatywy dowodowej stron art. 232 kpc. Ciężar dowodu obciąża osobę, która z określonego faktu wywodzi skutki prawne niezależnie od tego czy może ona przedstawić określone dowody. Nie jest bowiem wykluczona sytuacja, że na jednej stronie będzie spoczywał ciężar dowodu, a druga strona będzie zobowiązana dowód ten dostarczyć, co wprost wynika z art. 233 § 2 kpc (por. wyrok SN 2011-01-27 II PK 173/10 LEX nr 786376).

Uwzględniając wszystkie powyższe okoliczności oraz obszerną dokumentację medyczną, złożoną do akt przez stronę powodową, roszczenie powoda z tytułu zadośćuczynienia, Sąd ocenił jako co do zasady usprawiedliwione, zważywszy na odniesione obrażenia ciała, udaremniające normalną egzystencję, doznane cierpienia fizyczne i psychiczne. Jednakże z powyższej opinii dr. n. med. E. S., dopuszczonej w toku postępowania sądowego, jednoznacznie wynika, iż stwierdzona u powoda wada serca nie stanowi przeciwwskazania do leczenia operacyjnego dłoni, co pomyśle rokuje na przyszłość.

W ocenie Sądu, żądana przez powoda kwota zadośćuczynienia określona w wysokości 20.000,00 zł jawi się jako zbyt wygórowana i nieadekwatna do odniesionych przez powoda obrażeń ciała. Sąd uznał, iż łączna kwota 30.000,00 zł uwzględnia doznane urazy fizyczne i psychiczne przez powoda. W związku z czym, Sąd zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda G. M. kwotę 14.000,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30.03.2016 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia, o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku, uwzględniając fakt, iż pozwany wypłacił powodowi, do dnia wyrokowania, kwotę 16.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. O odsetkach postanowiono na mocy art. 481§1 kc.

Sąd uznał za zasadne żądanie ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej wobec powoda na przyszłość w związku ze zdarzeniem z dnia 09.03.2014 r. uwzględniając w szczególności w tym zakresie opinię biegłego opisaną powyżej, z której wynika, iż leczenie powoda w związku z doznanymi urazami nie zostało zakończone, a jego stan zdrowia może ulec pogorszeniu w przyszłości, w związku z czym Sąd ustalił odpowiedzialność pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na przyszłość za skutki zdarzenia komunikacyjnego, któremu uległ powód G. M. w dniu 09.03.2014 r, o czym orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Reasumując powyższe, Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia żądania w zakresie zadośćuczynienia ponad kwotę 14.000,00 zł, w związku z czym powództwo oddalił w pozostałym zakresie, o czym orzeczono jak w punkcie III wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Uwzględniając fakt, iż strona powodowa wygrała proces w 70%, Sąd na zasadzie art. 100 kpc postanowił o wzajemnym zniesieniu kosztów procesu między stronami, o czym orzeczono jak w punkcie V wyroku.

Sygn. akt I.Cz 87/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Joanna Walczuk

Sędziowie : SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz

SSO Mirosław Krzysztof Derda

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2017 roku w Suwałkach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **G. M.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 17 stycznia 2017 I C 52/16 w przedmiocie kosztów procesu zawarte w pkt. IV i V wyroku

p o s t a n a w i a:

1.

Zmienić zaskarżone postanowienie zawarte w pkt IV wyroku w ten sposób, że zasądzić od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda G. M. kwotę 1871, 13 zł (jeden tysiąc osiemset siedemdziesiąt jeden złotych i trzynaście groszy)

2.

Uchylić postanowienie zawarte w pkt V wyroku.

3.

Zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 274 zł (dwieście siedemdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego przed Sadem II instancji

SSO Joanna Walczuk SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz SSO Mirosław Krzysztof Derda

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Augustowie rozpoznając sprawę z powództwa G. M. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. zasądził na rzecz powoda 14.000 zł z żądanych 20000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30 marca 2016r. W kolejnym pkt. Sąd I instancji ustalił odpowiedzialność na przyszłość za skutki zdarzenia z dnia 9 marca 2014r. pozwanego zakładu ubezpieczeń. W pkt IV wyroku Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 4817 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, zaś w pkt V w pozostałym zakresie zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami.

Zażalenie na postanowienie w przedmiocie kosztów procesu zawarte w pkt IV I V wyroku wniósł pozwany zakład ubezpieczeń , zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego w postaci niezastosowania art. 100 kpc w sposób właściwy i nierozdzielenia stosunkowego kosztów procesu wobec przegrania przez powoda w 30 % procesu. Skarżący wniósł o właściwe stosunkowe rozdzielania kosztów procesu przy zastosowaniu odpowiedzialności za jego wynik oraz zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Przy częściowym uwzględnieniu powództwa podstawą orzeczenia o kosztach jest art. 100 kpc. Przy orzekaniu o kosztach w oparciu o art. 100kpc istotne znaczenie ma wynik sprawy: w jakiej części strona powodowa wygrała proces. Analiza akt niniejszej sprawy prowadzi do wniosku, iż strona powodowa wygrała proces w 70 %, przy czym poniesione zostały przez nią koszty postępowania w kwocie 4908, 90 zł (z wpłaconej zaliczki na poczet opinii biegłego wykorzystano bowiem jedynie 91, 90 zł). Strona pozwana poniosła koszty w kwocie 5217 zł. Oznacza to, że suma kosztów procesu wyniosła 10125, 90 zł, a przy poniesionych przez powoda kosztach procesu , pozwany zakład ubezpieczeń, mając na względzie wygraną powoda w 70 %, winien zwrócić powodowi 1871, 13 zł.

Reasumując, Sąd uwzględnił w całości stanowisko skarżącego zawarte w zażaleniu, stosunkowo rozdzielając koszty procesu i zmieniając zaskarżone postanowienie na zasadzie art. 386§1 kpc w zw. z art. 397§2 kpc.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono pkt 3 postanowienia na mocy art. 98kpc w zw. z art. 391§1kpc, zasądzając od powoda na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu w postaci opłaty sądowej od zażalenia w kwocie 49 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 225 zł. Stawkę zastępstwa procesowego ustalono na zasadzie §10ust.2 pkt 1 Rozp. Min. Spraw. z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Joanna Walczuk SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz SSO Mirosław Krzysztof Derda